

Stugna-P / Skif

Zestaw PPK **Stugna-P** skonstruowany został w kijowskim KB Łucz i jest ukraińską wersją ukraińsko-białoruskiego PPK **Skif** przeznaczonego na eksport. Zestaw służy do niszczenia pojazdów opancerzonych, czołgów oraz innych celów z ukrycia. Całość składa się z wyrzutni rozstawianej na specjalnej platformie oraz ekranu z kontrolerem umożliwiającym prowadzenie pocisku do celu za pomocą wiązki lasera.

☐☐Ukrainian forces downed Russian Ka-52 attack helicopter with Stugna-P ATGM #UkraineRussiaWar pic.twitter.com/iWDhiIe0gG

– MilitaryLand.net (@Militarylandnet) May 1, 2022

System przeciwpancernych pocisków kierowanych Stugna-P powstał w kijowskim biurze konstrukcyjnym Łucz, znanym z produkcji wielu innych ukraińskich systemów rakietowych, łącznie z 300 mm rakietami Wilcha i pociskami manewrującymi Neptun. Stugna powstała jako następcza posowieckich pocisków takich 9M111 Fagot używanych nadal w dużej liczbie przez siły zbrojne Ukrainy.

Przenośne zestawy przeciwpancerne Stugna-P weszły do uzbrojenia sił zbrojnych Ukrainy w 2011, ale dopiero w 2014 roku, w wyniku doświadczeń z konfliktu na wschodzie kraju zawarto pierwszą umowę dotyczącą dostawy 145 wyrzutni wraz z amunicją. Od tego czasu są one stosowane bojowo w strefie ATO

a później w Operacji Połączonych Sił i obecnych działaniach bojowych. W Donbasie utworzono specjalnych ośrodek szkoleniowy podlegający Dowództwu OSS, gdzie szkolone były obsługi tych systemów. Pocisk jest ukraińskim wariantem, opracowanego wspólnie z Białorusią eksportowego kompleksu Skif.

Stugna-P i Skif to w zasadzie jeden system a różnice są drobne lecz znaczące. Stugna wyposażona jest w ukraiński moduł naprowadzania PN-I opracowany przez zakłady w Izjumie, podczas gdy Skif ma aparaturę oznaczaną jako PN-S białoruskiej firmy Peleng. W obu systemach stosowane są pociski rodziny RK-2, czyli RK-2S z kumulacyjną głowicą tandemową o penetracji ponad 800 mm stali (po przebiciu pancerza reaktywnego), które są podstawowym uzbrojeniem systemu lub wariant RK-20F z głowicą odłamkowo-burzącą. Oba pociski mają zasięg skuteczny od 100 do 4000 metrów. Możliwe jest również zastosowanie nowszych rakiet przeciwpancernych RK-2M o zasięgu 5500 m i penetracji 1100 mm RHA.

fot: ArmyInform

Do jednostek Sił Zbrojnych Ukrainy w związku z rosyjską

inwazją trafiły wyrzutnie Skif wyprodukowane dla odbiorców zagranicznych. Wyróżnia je piaskowe malowanie oraz opisy w języku arabskim. Są to zestawy, które były przeznaczone dla klientów zagranicznych, najprawdopodobniej właśnie Egiptu i Maroko. Koncern Ukroboronprom już na początku konfliktu informował, że przekazuje siłom zbrojnym sprzęt wyprodukowany dla odbiorców zagranicznych.

#Ukraine: A Ukrainian Skif ATGM in use against Russian vehicles; a moving transport truck and a BMP/BTR variant are both destroyed. pic.twitter.com/g2ibykja12

– *Ukraine Weapons Tracker (@UAWeapons) March 20, 2022*

System kierowania SACLOS (semi-automatic command to line of sight) wymaga od operatora, by przez cały czas trwania lotu pocisku, nakierowywał go na cel właśnie za pomocą wiązki lasera. Wystawia ją to na zagrożenie i uniemożliwia rażenie celów, które skryły się za osłoną. Problem zagrożenia w pewnym stopniu rozwiązuje możliwość obsługi wyrzutni za pomocą przenośnego terminala, który wraz z obsługą może znajdować się z dala od wyrzutni. Nowsze warianty wyrzutni Stugna-P produkowane od 2018 roku wyposażone są nie tylko w optyczny, ale również nowoczesny termowizyjny kanał obserwacji, co znacznie podnosi ich skuteczność.

Fot. ArmyInform

Fot. ArmyInform

Systemy Skif, powstające w kooperacji z Białorusią, stanowią interesującą, niedrogą, prostą w obsłudze i skuteczną broń przeciwpancerną, dzięki czemu zdobyły kilku masowych użytkowników, głównie na Bliskim Wschodzie. Obecnie wykorzystywane są one przez siły zbrojne Maroko, Arabii Saudyjskiej, Algierii i Mjanmy. Wyrzutnie Skif są stosowane zarówno w wersji przenośnej jak też w wariantach zabudowanych na pojazdach różnego typu. Część jest montowana lub produkowana na licencji przez użytkowników. W ubiegłym roku Egipt zdecydował się na zakup zestawów Skif. We współpracy turecko-ukraińskiej powstały też przeznaczone na eksport zdalnie sterowane moduły uzbrojenia z pociskami Skif i bronią lufową oraz tureckim systemem celowniczym. Niewykluczone, że była to oferta dla tego ostatniego odbiorcy.

Rodzaj	ATGM, Przeciwpancerny Pocisk Kierowany
Państwo	Ukraina

Użycie	
Produkcja	2011 – teraz
Użytkownicy	<ul style="list-style-type: none"> • Azerbejdżan • Algieria • Arabia Saudyjska <ul style="list-style-type: none"> • Mjanma • Gruzja • Ukraina • Maroko • Katar • Egipt • Jordan
Użycie bojowe	<p>Walki w Donbasie 2014</p> <p>Inwazja Rosji na Ukrainę 2022</p>
Producent	
Konstruktor	Zakłady KB Łucz w Kijowie
Dane techniczne	
Masa	97 kg (masa bez pocisku), masa w położeniu bojowym: 104 kg
Średnica głowicy	130 mm, 155 mm
Głowica bojowa	tandemowa kumulacyjna, odłamkowa, termobaryczna
<hr/>	
Zasięg skuteczny	<ul style="list-style-type: none"> • Dzień: 5/5.5 km • Noc: 3 km
Naprowadzanie	Wiązka laserowa emitowana z wyrzutni lub oddzielnego modułu
System kierowania	Manualne i automatyczne
Rodzaj nośnika wyrzutni	Platforma lub sterowane moduły na pojazdach

**Tekst powstał w oparciu o artykuły zamieszczone na stronach:
<https://defence24.pl/>**